

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 9. julija 2020(*)

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – člen 288, prvi odstavek, točka 4 – Posebna ureditev za mala podjetja – Metoda izračuna letnega prometa, ki je osnova za uporabo posebne ureditve za mala podjetja – Pojem ‚postranska transakcija z nepremičninami‘ – Dajanje nepremičnine v najem s strani fizične osebe, ki opravlja več samostojnih poklicev“

V zadevi C-716/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Timișoara (višje sodišče v Temišvaru, Romunija) z odločbo z dne 1. novembra 2018, ki je na Sodišče prispela 14. novembra 2018, v postopku

CT

proti

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1,

SODIȘČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, I. Jarukaitis, E. Juhász (poročevalec), M. Ilešić in C. Lycourgos, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za CT N. Vidali, avocat,
- za romunsko vlado sprva E. Gane, L. Liță, O. C. Ichim in C. R. Canțar, agenti, nato prvi trije navedeni,
- za Evropsko komisijo A. Armenia in J. Jokubauskaitė, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 6. februarja 2020

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/162/EU z dne 22. decembra 2009 (UL 2010, L 10, str. 14) (v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med CT na eni strani ter Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice (okrajna uprava za javne finance v Caraș-Severinu – služba za davčni nadzor fizičnih oseb, v nadaljevanju: AJFP Caraș-Severin) in Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1 (regionalni generalni direktorat za javne finance v Temišvaru – služba za obravnavanje pritožb št. 1) na drugi v zvezi z metodo izračuna njegovega letnega prometa zaradi uporabe posebne ureditev za mala podjetja, določene v Direktivi o DDV, zanj.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 9 Direktive o DDV določa:

„1. ‚Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

‚Ekonomska dejavnost‘ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

[...]“

4 Člen 135(1), točka (l), in (2) te direktive določa:

„1. Države članice oprostitijo naslednje transakcije:

[...]

(l) lizing nepremičnin ali dajanje nepremičnin v najem.

2. V skladu s točko (l) odstavka 1 niso oproščene naslednje transakcije:

(a) nastanitev, kot je opredeljena v zakonodaji držav članic, v hotelskem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, vključno z nastanitvijo v počitniških kampih ali na prostorih, urejenih za kampiranje;

(b) dajanje garaž in površin za parkiranje vozil v najem;

(c) dajanje stalno instalirane opreme in strojev v najem;

(d) najem sefov.

Države članice lahko predvidijo nadaljnje izključitve iz obsega oprostitve, predvidene v točki (l) odstavka 1.“

5 ?len 174(2) navedene direktive dolo?a:

„Z odstopanjem od dolo?b odstavka 1 se pri izra?unu odbitnega deleža ne upoštevajo naslednji zneski:

(a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave investicijskega blaga, ki ga je dav?ni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;

(b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremi?ninami in [priložnostne] finan?ne transakcije;

(c) znesek prometa, ki se nanaša na transakcije iz to?k (b) do (g) ?lena 135(1), ?e so to priložnostne transakcije.“

6 Direktiva o DDV pod naslovom XII, „Posebne ureditve“, vsebuje poglavje 1, naslovljeno „Posebna ureditev za mala podjetja“. V oddelku 2 tega poglavja, naslovljenem „Oprostitve in progresivne olajšave“, so ?leni od 282 do 292 te direktive.

7 V skladu s ?lenom 282 navedene direktive se oprostitve in progresivne dav?ne olajšave, predvidene v tem oddelku, uporabljajo za dobavo blaga in storitev malih podjetij.

8 ?len 287 te direktive dolo?a:

„Države ?lanice, ki so pristopile po 1. januarj[u] 1978, lahko oprostijo dav?ne zavezance, katerih letni promet ne presega protivrednosti naslednjih zneskov v nacionalni valuti po menjalnem te?aju na dan njihovega pristopa:

[...]

18. Romunija: 35000 EUR;

[...]“

9 ?len 288 Direktive o DDV dolo?a:

„Promet, ki je osnova za uporabo postopkov iz tega oddelka, obsega naslednje zneske brez [davka na dodano vrednost (DDV)]:

(1) znesek dobav blaga in storitev, kolikor so ti obdav?eni [te obdav?ene];

(2) znesek transakcij, ki so oproš?ene s pravico do odbitka DDV, pla?anega v predhodni fazi na podlagi ?lena 110 ali 111, ?lena 125(1), ?lena 127 ali ?lena 128(1);

(3) znesek transakcij, ki so oproš?ene na podlagi ?lenov 146 do 149 in ?lenov 151, 152 ali 153;

(4) znesek transakcij z nepremi?ninami, finan?nih transakcij iz to?k (b) do (g) ?lena 135(1) in zavarovalnih storitev, razen ?e so te transakcije postranske transakcije.

Pri izra?unu prometa pa se ne upošteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev podjetja.“

10 ?len 1 Izvedbenega sklepa Sveta 2012/181/EU z dne 26. marca 2012 o dovolitvi Romuniji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od ?lena 287 Direktive 2006/112 (UL 2012, L 92, str. 26) dolo?a, da se „[z] odstopanjem od to?ke 18 ?lena 287 Direktive [o DDV] [...] Romuniji dovoli

oprostitev od plačila DDV za davčne zavezanke, katerih letni promet ne presega zneska 65.000 EUR v protivrednosti nacionalne valute po menjalnem tečaju na dan njenega pristopa k Evropski uniji“.

Romunsko pravo

11 Člen 127 lege nr. 571 privind Codul fiscal (zakon št. 571 o davčnem zakoniku) z dne 22. decembra 2003 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 927 z dne 23. decembra 2003), kakor je bil spremenjen z lege nr. 343 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571 privind Codul fiscal (zakon št. 343 o spremembi in dopolnitvi zakona št. 571 o davčnem zakoniku) z dne 17. julija 2006 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 662 z dne 1. avgusta 2006) (v nadaljevanju: davčni zakonik), naslovljen „Davčni zavezanci in ekonomska dejavnost“, določa:

„1. Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjer koli neodvisno opravlja ekonomsko dejavnost, kakršne so tiste iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. V smislu tega naslova ekonomska dejavnost obsega dejavnosti proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

12 Člen 141 tega zakonika, naslovljen „Oprostitev za transakcije, opravljene na ozemlju države“, v odstavku 2 določa:

„Plačila DDV so oproščene tudi te transakcije:

[...]

(e) zakup, koncesije, oddajanje v najem in lizing nepremičnin [...].“

13 Člen 152(1) navedenega zakonika, naslovljen „Posebna ureditev oprostitve za mala podjetja“, določa:

„Davčni zavezanec s sedežem ali stalnim prebivališčem v Romuniji v smislu člena 125a(2)(a), čigar prijavljeni ali ustvarjeni letni promet je nižji od najvišjega zneska 65.000 EUR v ekvivalentu [romunskih levov (RON)], ki je določen na podlagi menjalnega tečaja, ki ga je Banca Națională a României [(nacionalna banka Romunije)] sporočila na dan pristopa in zaokrožen na tisoč, to je 220.000 RON, lahko uporabi oprostitve davka [...] za transakcije iz člena 126(1), razen za dobave novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, ki so oproščene v skladu s členom 143(2)(b).“

14 Člen 152(2) tega zakonika določa transakcije, katerih skupni znesek, brez davka, se uporabi kot osnova za uporabo posebne ureditve za mala podjetja, in določa pogoje, da te transakcije ne morejo biti postranske glede na glavno dejavnost davčnega zavezanca.

15 Člen 153 davčnega zakonika, naslovljen „Identifikacija za namene DDV“, določa:

„1. Davčni zavezanec, ki opravlja ekonomsko dejavnost v Romuniji in ki opravlja ali ima namen opravljati ekonomsko dejavnost, ki vključuje obdavčljive transakcije in/ali transakcije, za katere velja oprostitve plačila DDV s pravico do odbitka, mora pri pristojnem davčnem organu [...] zaprositi za identifikacijo za namene DDV: [...]

(b) če v enem koledarskem letu doseže ali preseže prag za oprostitve iz člena 152(1), v roku 10 dni po koncu meseca, v katerem je dosegel ali presegel navedeni prag;

[...]"

16 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (pravila za izvajanje zakona št. 571/2003 o davnem zakoniku), odobrena z hotrre nr. 44 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (odloba vlade št. 44 o odobritvi pravil za izvajanje zakona št. 571/2003 o davnem zakoniku) z dne 22. januarja 2004 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 112 z dne 6. februarja 2004), kakor so bila spremenjena z hotrre nr. 670 pentru modificarea i completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotrrea Guvernului nr. 44/2004 (odloba vlade št. 670 o spremembi in dopolnitvi pravil za izvajanje zakona št. 571/2003 o davnem zakoniku, odobrenih z odlobo vlade št. 44/2004) z dne 4. julija 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 481 z dne 13. julija 2012), so v toki 47(3) doloala:

„Transakcija je postranska glede na glavno dejavnost davnega zavezanca, e so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) za opravljanje zadevne transakcije so potrebni omejeni tehni viri, kar se ti e opreme in zaposlenih;
- (b) transakcija ni neposredno povezana z glavno dejavnostjo davnega zavezanca in
- (c) znesek pridobitev za namen navedene transakcije in znesek odbitnega vstopnega davka za to transakcijo sta neznatna.“

17 V toki 61(1) teh izvedbenih pravil je bilo v zvezi s lenom 152 davnega zakonika doloeno:

„V smislu lena 152(2) davnega zakonika je transakcija postranska glede na glavno dejavnost davnega zavezanca, e so kumulativno izpolnjeni pogoji iz toke 47(3).“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odloanje

18 Pritožnik v postopku v glavni stvari, univerzitetni profesor, neodvisno opravlja ve poklicev, in sicer poklice raunovodje, davnega svetovalca, steajnega upravitelja in odvetnika, poleg tega pa prejema dohodke kot avtor lankov in del. Leta 2008 je kot fizi na oseba pridobil davno identifikacijsko številko za „raunovodske dejavnosti“, ki vklju uejo raunovodstvo in davno svetovanje.

19 Pritožnik v postopku v glavni stvari, ki je kot kraj opravljanja ve ine svojih dejavnosti prijavil svoj osebni naslov, je prijavil opravljanje poklica steajnega upravitelja na naslovu nepremi nine, katere solastnik je skupaj z drugo osebo in ki se delno daje v najem gospodarski družbi, v kateri je družbenik in poslovodja. Ta družba, ki je identificirana za namene DDV, ima sedež v tej nepremi nini, kjer zlasti opravlja dejavnosti poslovnega svetovanja in svetovanja pri upravljanju, raunovodstva in finan ne revizije ter svetovanja na davnem podro ju. Glavna prijavljena dejavnost navedene družbe je „poslovno svetovanje in svetovanje pri upravljanju“.

20 Pri pritožniku v postopku v glavni stvari je bil leta 2016 opravljen davni nadzor v zvezi z DDV, ki se je nanašal na njegovo ekonomsko dejavnost kot fizi na oseba in na podlagi katerega je AJFP Cara-Severin ugotovila, da je leta 2012 njegov promet presegal 220.000 RON (65.000 EUR), kar je takrat pomenilo referen ni prag za uporabo posebne ureditve za mala podjetja v Romuniji. Zato je ta davni organ z odmerno odlobo pritožniku v postopku v glavni stvari naložil znesek, ki bi ga ta moral pla ati od datuma, ko bi se moral identificirati za namene DDV, to je od 1. septembra 2012.

21 AJFP Cara?-Severin je pri ugotavljanju, ali je letni promet pritožnika v postopku v glavni stvari leta 2012 presegel ta referen?ni prag, upoštevala ne le dohodke, ki jih je ta prejel iz opravljanja razli?nih samostojnih poklicev in iz avtorskih pravic, ampak tudi dohodke iz dajanja v najem navedene nepremi?nine. Izra?un, ki ga je opravil ta organ, ni vklju?eval dohodkov od pla?, ki jih je zadevna oseba prejela kot univerzitetni profesor, niti dohodkov iz njene dejavnosti kot odvetnik, saj so bili ti dohodki že obdav?eni z DDV v okviru odvetniške družbe civilnega prava, katere družbenik je bil.

22 Natan?neje, AJFP Cara?-Severin je po ugotovitvi, da je leta 2012 skupni znesek dohodkov pritožnika v postopku v glavni stvari, upošteven za uporabo posebne ureditve za mala podjetja, v 69 % izhajal iz dejavnosti ste?ajnega upravitelja, v 17 % iz dajanja v najem nepremi?nine, katere solastnik je bil, ter v 14 % iz dejavnosti ra?unovodje in dav?nega svetovalca, menila, da je bila glavna dejavnost zadevne osebe v tem letu dejavnost ste?ajnega upravitelja. Ta organ je pojasnil, da dajanja v najem nepremi?nine ni mogo?e opredeliti kot „postransko transakcijo“ glede na to glavno dejavnost v smislu ?lena 152(2) dav?nega zakonika, tako da dohodkov iz te transakcije ni mogo?e izklju?iti iz izra?una prometa, ki je osnova za dolo?itev uporabe posebne ureditve za mala podjetja.

23 Pritožnik v postopku v glavni stvari je zoper odmerno odlo?bo in poro?ilo o dav?nem nadzoru, ki ju je izdala AJFP Cara?-Severin, vložil pritožbo. Regionalni generalni direktorat za javne finance v Temišvaru – služba za obravnavanje pritožb št. 1 je z odlo?bo z dne 22. avgusta 2017 to pritožbo zavrnil.

24 Pritožnik v postopku v glavni stvari je zoper to odlo?bo s tožbo za?el upravni spor. Tribunalul Timi? (okrožno sodiš?e v Timi?u, Romunija) je s sodbo z dne 26. marca 2018 to tožbo v upravnem sporu zavrnilo.

25 Pritožnik v postopku v glavni stvari je zato pri predložitvenem sodiš?u vložil pritožbo, v kateri trdi, da je dajanje nepremi?nine, katere solastnik je, v najem postranska transakcija v smislu ?lena 152(2) dav?nega zakonika in da se dohodkov, ki iz tega izhajajo, ne sme vklju?iti v izra?un prometa za namene uporabe posebne ureditve za mala podjetja. Curtea de Apel Timi?oara (višje sodiš?e v Temišvaru, Romunija) meni, da je za rešitev spora, o katerem odlo?a, potrebna razlaga dolo?b Direktive o DDV, zato je prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je z dolo?bami ?lena 288[, prvi odstavek], to?ka 4, Direktive o DDV – v okoliš?inah, kakršne so v obravnavani zadevi, ko fizi?na oseba opravlja ekonomsko dejavnost z opravljanjem ve? svobodnih poklicev in z dajanjem nepremi?nine v najem, s ?imer trajno dosega dohodek – naložena identifikacija dolo?ene poslovne dejavnosti kot glavne dejavnosti zaradi preverjanja, ali se dajanje v najem lahko opredeli kot njena postranska transakcija, in v primeru pritrdilnega odgovora, na podlagi katerih meril se lahko identificira navedena glavna dejavnost, ali pa je treba [te dolo?be] razlagati tako, da so ‚glavna dejavnost‘ vse poslovne dejavnosti, ki skupaj tvorijo ekonomsko dejavnost fizi?ne osebe?

2. Ali dolo?be ?lena 288[, prvi odstavek], to?ka 4, Direktive o DDV – kadar nepremi?nina, ki jo fizi?na oseba oddaja v najem tretji osebi, ni namenjena in se ne uporablja za opravljanje ostale ekonomske dejavnosti te fizi?ne osebe, in posledi?no ni mogo?e dolo?iti povezave med dajanjem v najem in izvajanjem razli?nih dejavnosti zadevne fizi?ne osebe – omogo?ajo opredelitev transakcije dajanja v najem kot ‚postranske transakcije‘, tako da se posledi?no ta postranska transakcija izklju?i iz izra?una letnega prometa, ki je osnova za uporabo posebne ureditve oprostitve za mala podjetja?

3. Ali je v primeru, opisanem v drugem vprašanju, za opredelitev transakcije dajanja v najem kot ‚postranske‘ transakcije, pomembno to, da je bila opravljena v korist tretje osebe, ki je pravna oseba, v kateri ima fizična oseba status družbenika in poslovodje, pri čemer ima ta pravna oseba sedež v zadevni nepremičnini ter opravlja poslovno dejavnost, ki je enaka poslovnosti zadevne fizične osebe?“

Vprašanja za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV razlagati tako, da v primeru davčnega zavezanca, ki je fizična oseba, njegov ekonomska dejavnost je sestavljena iz opravljanja več samostojnih poklicev in dajanja nepremičnine v najem, to dajanje v najem pomeni „postransko transakcijo“ v smislu te določbe za namene uporabe posebne ureditve za mala podjetja.

27 V uvodu je treba navesti, prvič, da je treba posebno ureditev za mala podjetja, določeno v členih od 281 do 294 Direktive o DDV, kot izjemo od skupnega sistema iz te direktive razlagati ozko in jo uporabiti samo v obsegu, ki je nujen za doseg njenega cilja (glej v tem smislu sodbo z dne 2. maja 2019, Jarmuškien, C-265/18, EU:C:2019:348, točka 27 in navedena sodna praksa).

28 Drugič, glede dajanja nepremičnin v najem je Sodišče razsodilo, da gre za ekonomsko dejavnost, ki spada na področje uporabe Direktive o DDV, če se dajanje v najem opravlja z namenom trajnega doseganja dohodka, kot je določeno v členu 9(1), drugi pododstavek, te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 27. januarja 2000, Heerma, C-23/98, EU:C:2000:46, točka 19 in navedena sodna praksa).

29 Tretjič, kot je generalna pravobranilka navedla v točkah 30 in 31 sklepnih predlogov, lahko dajanje nepremičnine v najem pomeni „transakcijo z nepremičninami“ v smislu člena 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV, če gre za oproščeno transakcijo, kar mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju člena 135(1)(l) in (2), zadnji pododstavek, te direktive.

30 Glede na te uvodne preudarke je treba navesti, da ker člen 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV ne vsebuje nobene napotitve na pravo držav članic, je pojem „postranska transakcija“ v smislu te določbe avtonomen pojem prava Unije, ki ga je treba na celotnem ozemlju Unije razlagati enotno ne glede na opredelitve, ki se uporabljajo v državah članicah, ter pri tem upoštevati ne le besedilo navedene določbe, ampak tudi okvir, v katerega spada ta določba, in cilj, ki se z njo uresničuje (glej v tem smislu sodbo z dne 5. februarja 2020, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Registracija pomorščakov v pristanišču Rotterdam), C-341/18, EU:C:2020:76, točka 40 in navedena sodna praksa).

31 V zvezi z besedilom člena 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV je treba ugotoviti, da v njej ni pojasnjeno, kaj je treba razumeti kot „postransko transakcijo“, ta pojem pa ni opredeljen niti v nobeni drugi določbi te direktive.

32 V zvezi z okvirom člena 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV je treba omeniti člen 174(2)(b) te direktive iz poglavja 2, naslovljenega „Delež odbitka“, naslova X, naslovljenega „Odbitki“, navedene direktive, ki določa, da se pri izračunu odbitnega deleža ne upošteva znesek prometa, ki se nanaša na „priložnostne transakcije z nepremičninami in [priložnostne] finančne transakcije“.

33 Zadnje navedena določba v bistvu ustreza členu 19(2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje

9, zvezek 1, str. 23, v nadaljevanju: Šesta direktiva), s katerim je nameraval zakonodajalec Unije iz izra?una odbitnega deleža izklju?iti promet, ki se nanaša na transakcije, katerih narava je neobi?ajna v primerjavi s teko?o dejavnostjo zadevnega dav?nega zavezanca (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2008, Nordania Finans in BG Factoring, C?98/07, EU:C:2008:144, to?ka 24).

34 Sodiš?e je za razlago pojma „priložnostne transakcije“ v smislu te dolo?be zlasti napotilo na obrazložitveni memorandum k predlogu Šeste direktive Sveta o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, ki ga je Komisija 29. junija 1973 predložila Svetu Evropskih skupnosti (COM(73) 950 final) (*Bilten Evropskih skupnosti*, dodatek 11/73, str. 20) (v nadaljevanju: predlog Šeste direktive). V skladu s tem obrazložitvenim memorandumom je treba „elemente iz [?lena 19(2) tega predloga] izklju?iti iz izra?una odbitnega deleža za izognitev temu, da bi lahko izkrivili njegov dejanski pomen, ?e ti elementi ne odražajo poslovne dejavnosti dav?nega zavezanca“. V skladu z navedenim obrazložitvenim memorandumom „so tak primer prodaje investicijskega blaga ter transakcije z nepremi?ninami in finan?ne transakcije, ki so opravljene zgolj priložnostno, to je da so le sekundarnega ali postranskega pomena glede na skupni promet podjetja“. V tem obrazložitvenem memorandumu je pojasnjeno, da so „te transakcije poleg tega izklju?ene le, ?e ne spadajo v obi?ajno poslovno dejavnost dav?nega zavezanca“ (sodba z dne 29. oktobra 2009, NCC Construction Danmark, C?174/08, EU:C:2009:669, to?ka 30).

35 Ugotoviti je treba, da ?len 288, prvi odstavek, to?ka 4, Direktive o DDV odraža iste preudarke. Ta dolo?ba namre? ustreza ?lenu 25(2) predloga Šeste direktive, ki je postal ?len 24(4) Šeste direktive 77/388. V skladu z obrazložitvenim memorandumom k predlogu Šeste direktive „[navedena] dolo?ba dolo?a na?in dolo?itve prometa, ki pomeni osnovo za uporabo oprostitve in odbitka“. V skladu s tem obrazložitvenim memorandumom so „s [to dolo?bo] izklju?ene bolj ali manj ob?asne transakcije, s katerimi se višina prometa v primerjavi s preteklim letom umetno zviša“, „[z njo] pa so izklju?ene tudi transakcije, ki, tako kot odstop terjatev, ne dajejo realne slike o velikosti podjetja“.

36 Res je treba ugotoviti, da obstajajo jezikovne razli?ice Direktive o DDV, med drugim razli?ice v bolgarskem, nemškem, angleškem, hrvaškem, nizozemskem in slovenskem jeziku, v katerih v ?lenu 174(2) Direktive o DDV in v ?lenu 288, prvi odstavek, to?ka 4, te direktive ni uporabljen enak izraz „postranske transakcije“.

37 Vendar je treba glede na preudarke, navedene v to?kah 34 in 35 te sodbe, ugotoviti, da imata pojma iz teh dolo?b, ?eprav se uporabljata v razli?nih kontekstih, enak cilj.

38 Tako pojem „postranska transakcija“ ozna?uje nekatere transakcije, ki ne spadajo v obi?ajno poslovno dejavnost dav?nega zavezanca.

39 V okviru zadevne posebne ureditve za to, da se neka transakcija opredeli kot „postranska transakcija“ dav?nega zavezanca, ni potrebno, da se eden od sestavnih elementov ekonomske dejavnosti tega dav?nega zavezanca opredeli kot glavni element, in tudi ne, da je ta element povezan s katero koli drugo ekonomsko dejavnostjo navedenega dav?nega zavezanca. Ta izraz je treba šteti za avtonomen pojem.

40 Takšna razlaga ?lena 288, prvi odstavek, to?ka 4, Direktive o DDV je podprta s ciljem, ki se uresni?uje s posebno ureditvijo za mala podjetja. Sodiš?e je v zvezi s tem navedlo, da ta ureditev dolo?a administrativne poenostavitve, katerih namen je krepitev ustanavljanja, dejavnosti in konkuren?nosti malih podjetij ter ohranitev razumnega razmerja med administrativnimi bremeni, povezanimi z dav?nim nadzorom, in pri?akovanimi nizkimi dav?nimi prihodki. Tako je namen navedene ureditve, da se taka administrativna bremena prihranijo tako malim podjetjem kot

davčnim upravam (sodbi z dne 26. oktobra 2010, Schmelz, C-97/09, EU:C:2010:632, točki 63 in 68, ter z dne 2. maja 2019, Jarmuškienė, C-265/18, EU:C:2019:348, točka 37).

41 To pomeni, da za zagotovitev uresnitve cilja, ki mu sledi posebna ureditev za mala podjetja, ni treba naložiti takih administrativnih bremen zaradi transakcij, ki niso del običajne poslovne dejavnosti davčnega zavezanca.

42 Opozoriti je treba, da je Sodišče v zvezi z določbami, ki jih zdaj vsebuje člen 174(2) Direktive o DDV, razsodilo, da ekonomske dejavnosti ni mogoče opredeliti za „priložnostno“, zlasti če gre za neposredno, trajno in nujno razširitev običajne obdavčljive poslovne dejavnosti zadevnega podjetja (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2009, NCC Construction Danmark, C-174/08, EU:C:2009:669, točka 31).

43 V drugih položajih od tistega, ki je naveden v prejšnji točki, je odločilna okoliščina to, ali je bila transakcija z nepremičninami opravljena v okviru običajne poslovne dejavnosti davčnega zavezanca ali ne, kar morajo preučiti nacionalni davčni organi in po potrebi nacionalna sodišča.

44 Tako morajo nacionalni davčni organi in nacionalna sodišča upoštevati elemente, ki so jim predloženi, zlasti naravo zadevne nepremičnine, izvor financiranja pridobitve te nepremičnine in njeno uporabo.

45 V zvezi s položajem iz postopka v glavni stvari je iz predložitvene odločbe razvidno, da je, kot je generalna pravobranilka navedla v točkah 51 in 52 sklepnih predlogov, po eni strani sedež dejavnosti stečajnega upravitelja, ki jo opravlja pritožnik v postopku v glavni stvari, na naslovu nepremičnine, dane v najem, katere solastnik je. Po drugi strani pritožnik v postopku v glavni stvari to nepremičnino, ki vsebuje pisarniške prostore, daje v najem pravni osebi, v kateri je družbenik in poslovodja. Poleg tega ima ta pravna oseba sedež v navedeni nepremičnini in opravlja istovrstne dejavnosti kot pritožnik v postopku v glavni stvari. Predložitveno sodišče mora presoditi, ali te okoliščine dokazujejo, da je zadevno dajanje v najem del običajne poslovne dejavnosti davčnega zavezanca.

46 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive o DDV razlagati tako, da v primeru davčnega zavezanca, ki je fizična oseba, čigar ekonomska dejavnost je sestavljena iz opravljanja več samostojnih poklicev in dajanja nepremičnine v najem, to dajanje v najem ne pomeni „postranske transakcije“ v smislu te določbe, če je ta transakcija opravljena v okviru običajne poslovne dejavnosti davčnega zavezanca.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 288, prvi odstavek, točka 4, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/162/EU z dne 22. decembra 2009, je treba razlagati tako, da v primeru davčnega zavezanca, ki je fizična oseba, kadar ekonomska dejavnost je sestavljena iz opravljanja več samostojnih poklicev in dajanja nepremičnine v najem, to dajanje v najem ne pomeni „postranske transakcije“ v smislu te določbe, če je ta transakcija opravljena v okviru običajne poslovne dejavnosti davčnega zavezanca.

Podpisi

* Jezik postopka: romunščina.